

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/611/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211218330
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7211218330.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Ladislava Duditša a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobcu JUDr. N. S., nar. XX.X.XXXX, bytom v J., I. 74, proti žalovanému X.. X. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom v J., R. 9, zast. K.. C. Jakabom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Žižkova 6, o zaplatenie 1.467,14 € istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 13C 55/2012-106 z 12.6.2013 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaný nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.467,14 € a nahradiť trovy konania vo výške 88,- € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vykonaným dokazovaním výpoveďami účastníkov konania, oboznámením listinných dôkazov a výsluchom svedka Ing. T. R. mal preukázané, že žalobca, žalovaný a Dipl. tech. F.E. boli v období od 15.7.2008 do 9.7.2009 podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, a to obytného domu na H. č. XX v J. so spoluvlastníckymi podielmi žalobcu v rozsahu 188/1000 - in, žalovaného 524/1000 - in a Dipl. tech. F. Ševčoviča XXX/XXXX - in k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXX V. J. I, okres J. - I. mesto v kat. území I. K.. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že dodávka vody do obytného domu a odvádzanie odpadových vôd boli zabezpečené na základe zmluvy č. 02/240/2007 o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd, ktorú dňa 11.4.2007 uzavrel žalobca ako kupujúci s C. a.s. ako predávajúcou, a to s vedomím a súhlasom ostatných podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti, že žalobcovi bola doručená faktúra za vodné a stočné, ktorou bola vyúčtovaná spotreba vody v období od 15.7.2008 do 9.7.2008 v sume 3.394,24 €, a že túto žalobca po zistení, že nameraný stav spotreby vody uvedený vo faktúre zodpovedal stavu meradla, ktorým sa merala spotreba vody v dome, rozúčtoval podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov. Žalovaný zaplatil zo sumy rozúčtovanej podľa výšky svojho spoluvlastníckeho podielu iba sumu 311,44 € so zdôvodnením, že k enormnému úniku vody nedošlo v ním užívaných priestoroch, ale v priestoroch užívaných žalobcom a tvrdil, že za únik vody je zodpovedný žalobca, ktorý mal uzavretú zmluvu s vodárňami, a preto bolo jeho povinnosťou ako odberateľa zabezpečiť starostlivosť a pravidelnú kontrolu celkovej spotreby vody v nehnuteľnosti. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 136 ods. 1 a 2, § 137 ods. 1, § 139 ods. 1, § 511 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) a zmluvu o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd uzavretú medzi žalobcom a C., a.s. posúdil ako právny úkon týkajúci sa spoločnej veci (dodávky vody do obytného domu a odvádzanie odpadových vôd z neho), z ktorého boli oprávnení okrem žalobcu, aj žalovaný a Dipl. tech. F. C. ako ďalší podieloví spoluvlastníci nehnuteľnosti, a to spoločne

a nerozdielne (solidárne). Konštatoval, že pre podielové spoluvlastníctvo Občiansky zákonník v ust. § 139 ods. 1 nemá žiaden špeciálny režim pasívnej solidarity, preto sa uplatní všeobecný režim pasívnej solidarity podľa § 511 OZ, ktorý platí i pre povinnosti podielových spoluvlastníkov, ak sa týkajú spoločnej veci. Dospel k záveru, že uzavretou zmluvou v zmysle § 139 ods. 1 OZ bola založená pasívna solidarita podielových spoluvlastníkov, ktorá vznikla tým, že žalobca ako jeden z podielových spoluvlastníkov nehnuteľnosti podpísal (uzavrel) zmluvu o dodávke vody a odvádzaní odpadových vôd pre odberné miesto na H.. XX v J., týkajúcu sa spoločnej veci, a z tejto zmluvy boli oprávnení a zaviazaní všetci podieloví spoluvlastníci spoločne a nerozdielne, t.j. každý zo spoluvlastníkov bol oprávnený podieľať sa na dodávkach pitnej vody z verejného vodovodu a na odvádzaní odpadových vôd do verejnej kanalizácie a súčasne povinný platiť za vodné a stočné predávajúcej VVS, a.s., ktorá bola oprávnená domáhať sa týchto platieb od ktoréhokoľvek podielového spoluvlastníka samostatne. Vo vzájomnom vzťahu medzi spoluvlastníkmi je tak všeobecne rozhodujúci pomer ich podielov, preto ak VVS, a.s. vyúčtovala farchopisom č. 2112581641 ku faktúre č. 2112492348 za obdobie od XX.X.XXXX do X.X.XXXX vodné a stočné vo výške X.XXX,XX € za dodávku vody a odvod odpadových vôd z odberného miesta Hlavná č. 19 v Košiciach, boli z tohto vyúčtovania povinní všetci podieloví spoluvlastníci spoločne a nerozdielne podľa veľkosti svojich spoluvlastníckych podielov. Preto ak žalobca zaplatil 3.082,80 € a žalovaný 311,44 €, pričom z vyúčtovanej ceny vodného a stočného 3.394,24 € pripadala podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov na žalobcu suma 638,12 € a na žalovaného suma 1.778,58 € (a na ďalšieho spoluvlastníka F. C. suma 977,54 €), dôvodne sa podanou žalobou žalobca domáhal náhrady od žalovaného vo výške 1.467,14 € (1.778,58 - 311,44), v ktorej výške za neho dlh splnil. Z uvedených dôvodov súd žalobe ako dôvodnej v celom rozsahu vyhovel. Obranu žalovaného nepovažoval za opodstatnenú, keďže v konaní nemal preukázané, že žalobca ako kupujúci vo vzťahu k C. a.s. reklamoval vyúčtované vodné a stočné ako nesprávne alebo aby ktorýkoľvek z podielových spoluvlastníkov bol požiadal žalobcu o reklamáciu faktúrou vyúčtovanej sumy vodného a stočného u predajcu. Keďže v danom prípade ide o ideálne podielové spoluvlastníctvo účastníkov, súd považoval za irelevantné tvrdenie žalovaného, že v skutočnosti využíval v bytovom dome len dve predajné jednotky, a to obchodné priestory na prízemí, bytovú jednotku na 2. poschodí a garsónku na 3. posch., ktoré zodpovedali veľkosti jeho spoluvlastníckeho podielu 524/1000 -in a že v týchto priestoroch nedošlo, resp. nemohlo dôjsť k spotrebe vody zodpovedajúcej žalobcom požadovanej náhrade. Okrem toho poukázal na to, že dodávky vody do obytného domu boli merané len spoločným meradlom umiestneným v pivničných priestoroch spoločnej nehnuteľnosti, a nie samostatnými meradlami v jednotlivých uzavretých či už bytových alebo nebytových priestoroch ako súčasťami obytného domu, preto aj z tohto dôvodu nepovažoval obranu žalovaného za dôvodnú a akceptovateľnú. Vykonaným dokazovaním nemal preukázané ani zavinené konanie žalobcu, ktorý podľa tvrdení žalovaného si nesplnil povinnosti vyplývajúce z uzavretej zmluvy tým, že nesledoval a pravidelne nekontroloval dodávané množstvo vody, nezistil včas únik vody, a tak svojou nedbanlivosťou mal zapríčiniť nameranú vysokú spotrebu vody v obytnom dome, za ktorú by titulom zodpovednosti za škodu mal potom zodpovedať ostatným podielovým spoluvlastníkom vrátane žalovaného. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu vo výške 88,- € a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť ju do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, nakoľko mal za to, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., účastníkovi konania bola odňatá možnosť konať pred súdom, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa napadnutý rozsudok dostatočne neodôvodnil, a to napriek rozsiahlosti (11 strán), čím odňal účastníkovi konania možnosť účinne sa brániť proti tomuto rozsudku. Citoval z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 481/2001 k povinnosti súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie, ktorá je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu. Uviedol, že mu nie je zrejmé, na základe akých úvah súd prvého stupňa dospel k tvrdeniu, že on ani F. C. nežiadali žalobcu, aby faktúrou vyúčtovanú sumu vodného a stočného u predajcu reklamoval. Poukázal na to, že na otázku súdu, či požiadal žalobcu, aby predmetnú faktúru reklamoval u dodávateľa odpovedal, že si nepamätá, či takúto požiadavku mal alebo nemal, avšak ďalej sa touto otázkou konajúci súd už nezaoberal, rovnako nepožiadaval spoločnosť C. a.s. ako predajcu o vyjadrenie k predmetnej veci. Účastníci konania síce tieto či podobné dôkazy nenavrhl, avšak v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. posúdenie

uvedenej otázky bolo pre rozhodnutie vo veci nevyhnutné, nakoľko túto skutočnosť uvádza aj súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia. Z uvedeného mu vyplynulo, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, resp. na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedol, že v danom prípade ide o podielové spoluvlastníctvo, avšak nesúhlasil so záverom súdu prvého stupňa, že jeho obrana ohľadom využívania dvoch predajných jednotiek v obytnom dome ako predmete spoluvlastníctva nie je právne relevantná. Podľa názoru žalovaného uvedená skutočnosť je právne relevantná, a to práve z dôvodu vyčíslenia nezvyčajne vysokej faktúry za vodné a stočné v období od 15.7.2008 do 9.7.2009 vymykajúcej sa zo zaužívaného medzi spoluvlastníkmi. Zároveň mal za to, že jednoznačne preukázal na základe dlhodobu zaužívaného užívania priestorov jednotlivými spoluvlastníkmi, využívanie len vyššie uvedenej časti nehnuteľnosti, a to bez ohľadu na existenciu, či neexistenciu dohody o vymedzení užívania predmetnej nehnuteľnosti. Naďalej trval na tom, že v ním užívaných priestoroch nemohlo a ani nedošlo k takej spotrebe vody, akú od neho požaduje žalobca a nie je povinný ju nahradiť, najmä ak daná spotreba vody vznikla neplnením si povinnosti inej osoby. Uviedol ďalej, že nemá najmenší problém s rozúčtovaním faktúry za vodné a stočné podľa výšky spoluvlastníckych podielov, avšak takúto zaužívanú zvyklosť medzi zmluvnými stranami nie je možné aplikovať absolútne a už vôbec nie, ak ide o výnimočnú situáciu aká je v tomto prípade. Nesúhlasil ani so záverom súdu, že nepreukázal v konaní, že žalobca zapríčinil nameranú vysokú spotrebu vody. Súd prvého stupňa v rozsudku nevysvetlil, na základe akých úvah dospel k tomuto záveru, len konštatoval, že uvedenú skutočnosť žalovaný nepreukázal. Bol toho názoru, že dostatočne preukázal, že žalobca zapríčinil nameranú vysokú spotrebu vody svojím konaním, resp. nekonaním, keďže nielenže nekontroloval pravidelne celkovú spotrebu vody v predmetnej nehnuteľnosti, nekontroloval ani len vlastnú spotrebu a o zanedbávaní jeho povinností svedčí aj tá skutočnosť, že síce vedel o „poruche“, no nevedel, kedy k nej došlo. Ak by žalobca bol kontroloval priestory v danej nehnuteľnosti pravidelne, vedel by o úniku vody, o jeho trvaní a kedy k nemu došlo, keďže nešlo o malý únik, ale o enormný únik, ktorý zapríčinil vysoký nárast faktúry za vodné a stočné, pričom z výpovede samotného žalobcu vyplýva, že výška danej faktúry mu bola podozrivá, no napriek tomu postupoval ako zvyčajne, t.j. rozúčtoval ju podľa spoluvlastníckych podielov a nevenoval jej bližšiu pozornosť, neupozornil na ňu ostatných spoluvlastníkov, dokonca ju rozúčtoval medzi spoluvlastníkov až po určitom čase po jej obdržaní. Poukázal ďalej na ust. § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a mal za to, že ak sa žalobca dobrovoľne prihlásil k zabezpečeniu dodávok vody do nehnuteľnosti, mal toto vykonávať riadne s odbornou starostlivosťou. Podľa názoru žalovaného enormný nárast spotreby vody vznikol v dôsledku nekonania žalobcu (nepravidelné obhliadky a kontrola nehnuteľnosti, rozpočítavanie faktúr s časovým odstupom, nevenovanie pozornosti enormného nárastu výšky faktúry), a nemôže byť táto skutočnosť na ťarchu ostatným spoluvlastníkom a už vôbec nemôže konanie, ktoré takýto enormný nárast faktúry zapríčinilo, požívať právnu ochranu. Podotkol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že škodu spôsobenú enormným nárastom faktúry za vodné a stočné nezavinil. V tejto súvislosti vytykal súdu prvého stupňa, že sa obmedzil len na konštatovanie, že žalobca (správne zrejme žalovaný) nepreukázal zavinenie žalobcu, bez bližšieho skúmania okolností prípadu a bez toho, aby vzal do úvahy argumenty žalovaného vyplývajúce z pojednávania, v dôsledku čoho neúplne zistil skutkový stav veci a následne vec nesprávne právne posúdil, dostatočne neprihliadol na tvrdenia žalovaného, naopak uprednostnil výlučne tvrdenia žalobcu bez toho, aby svoje závery dostatočne odôvodnil, preto rozhodnutie považoval za arbitrárne, jednostranné a v konečnom dôsledku nepreskúmateľné. Na základe uvedených skutočností navrhol rozsudok zmeniť a žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a žalobcovi uložiť povinnosť nahradiť mu trovy konania, alternatívne podľa § 221 ods. 2 O.s.p. rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že rozsudok obsahuje všetky náležitosti úplného odôvodnenia a súd správne vyhodnotil i obranu žalovaného proti uplatnenému nároku. Poukázal na to, že z výpovedí účastníkov, ale aj z výpovede svedka X.. T. R. vyplýva, že nameraný stav spotreby vody uvedený v ťarchopise zodpovedal stavu meradla, ktorým sa spotreba vody v dome merala, ktorú skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj svedok, takže množstvo vody vyúčtované dodávateľom súhlasilo so stavom vodomeru. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa správne aplikoval na danú vec príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka i právnu úpravu inštitútu podielového spoluvlastníctva, pričom zdôraznil, že vo vzťahu medzi účastníkmi sa nejedná o

zaužívanú zvyklosť, ale o právnu úpravu inštitútu podielového spoluvlastníctva v zmysle OZ. Tvrdenie žalovaného, že v ním využívaných priestoroch nemohlo dôjsť k takej spotrebe vody, považoval za všeobecné, ničím nepreukázané, a ani nepreukázateľné, navyše keď je tu aj taká možnosť (ako uviedol svedok vo svojej výpovedi), že nameraná spotreba vody mohla byť nakumulovaná za predchádzajúce roky v prípade, že vodári pri odpočítavaní vodomeroch sa nevedeli a nemohli dostať do objektu. K ďalším námietkam žalovaného uviedol, že obsahom spoluvlastníckeho vzťahu sú práva a povinnosti, na ktorých sa spoluvlastníci podieľajú a ideálnu mieru tejto účasti každého spoluvlastníka vyjadruje spoluvlastnícky podiel. V dôsledku uvedeného je irelevantné tvrdenie žalovaného, že žalobca zapríčinil nameranú vysokú spotrebu vodu svojím konaním, resp. nekonaním, keďže z uvedeného vyplýva, že nielen on mal a mohol kontrolovať priestory danej nehnuteľnosti, ale takúto povinnosť mal aj žalovaný, a preto žalovaný ani nemôže preukázať, že jeho zavineným konaním, resp. nekonaním vznikla odpočtom meradla odmeraná spotreba vody v obytnom dome, za ktorú by titulom zodpovednosti za škodu potom zodpovedal ostatným spoluvlastníkom i žalovanému. Už vôbec neobstojí tvrdenie žalovaného, že enormný nárast spotreby vody, ktorý nie je založený na skutočnej spotrebe, nemôže byť na ťarchu ostatným spoluvlastníkom, a tieto argumenty vzhľadom na práva a povinnosti všetkých spoluvlastníkov považoval za nedôvodné, nakoľko podielovým spoluvlastníkom tejto nehnuteľnosti bol a je aj žalovaný.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 14.1.2015 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a rozsudok podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa i s dôvodmi napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje. Súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov a prednesov účastníkov vyplynuli a vykonané dôkazy úplne a správne vyhodnotil podľa zásad vyplývajúcich z § 132 a nasl. O.s.p., uplatnený nárok posúdil podľa relevantných ustanovení Občianskeho zákonníka, ktoré aj správne vyložil a aplikoval na zistený skutkový stav a vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania a dôvodnosti uplatneného nároku.

Odvolanie žalovaného z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené a uplatnené odvolacie dôvody (podľa § 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/ a f/ O.s.p.) v prejednávanej veci nie sú dané. Žalovaný v odvolaní uvádza skutočnosti a námietky, s ktorými sa súd prvého stupňa pri rozhodovaní o žalobe náležite a správne vysporiadal, a ktoré nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku z hľadiska zistených skutočností (skutkového stavu) a právneho posúdenia veci, a neumožňujú ani záver o vadách konania (rozhodnutia), v dôsledku ktorých by účastníkom bola odňatá možnosť konať pred súdom.

V právnom vzťahu medzi účastníkmi konania aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o vzájomné vypořádanie medzi podielovými spoluvlastníkmi podľa pomeru ich spoluvlastníckych podielov k spoločnej nehnuteľnosti (z právneho úkonu týkajúceho sa spoločnej nehnuteľnosti) v zmysle zásad tzv. pasívnej solidarity vyplývajúcich z ust. § 137 a nasl., osobitne § 139 ods. 1 v spojení s § 511 Občianskeho zákonníka. Právne úkony týkajúce sa spoločnej veci voči tretím osobám všeobecne zakladajú solidárne práva a záväzky pre všetkých účastníkov spoluvlastníckeho vzťahu. V prípade aktívnej i pasívnej solidarity, ak sa spoluvlastníci nedohodli na niečom inom ad hoc, sa spoluvlastníci navzájom vyrovnávajú podľa pomeru svojich spoluvlastníckych podielov - ide o tzv. vnútorný (regresný) vzťah spoluvlastníkov navzájom. Súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal z uvedených zásad a na základe výsledkov vykonaného dokazovania, s poukazom na obsah spoluvlastníckeho právneho vzťahu (podielového spoluvlastníctva) a povahu záväzku správne nepovažoval za dôvodnú a opodstatnenú obranu žalovaného založenú na tvrdení, že v ním užívaných priestoroch nedošlo k nadmernej spotrebe

(úniku) vody vo výške žalobcom požadovanej náhrady, za ktorú by podľa žalovaného mal zodpovedať žalobca v dôsledku svojho zavineného protiprávneho konania. Na zdôraznenie správnosti uvedeného záveru súdu prvého stupňa a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd pre úplnosť poukazuje na obsah spoluvlastníckeho právneho vzťahu, ktorý možno vymedziť rovnako ako obsah vlastníckeho práva a tvoria ho práva i povinnosti týkajúce sa spoločnej veci, na ktorých sa podieľajú všetci spoluvlastníci podľa výšky svojich spoluvlastníckych podielov (§ 137 ods. 1 OZ). Obsahom vlastníckeho práva je oprávnenie vec držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a s vecou disponovať, avšak súčasťou obsahu vlastníckeho (i spoluvlastníckeho) práva sú aj určité obmedzenia či povinnosti (záväzky) vlastníkov (spoluvlastníkov) vo vzťahu k predmetu (spolu)vlastníctva. V posudzovanom prípade preto vykonávanie obhliadok, pravidelnej kontroly nehnuteľnosti i priebežnej spotreby (či úniku) vody v spoločnej nehnuteľnosti v spornom období bolo povinnosťou vyplývajúcou zo zákona pre všetkých účastníkov spoluvlastníckeho vzťahu, a teda nielen na strane žalobcu, ale rovnakú povinnosť vo vzťahu k spoločnej nehnuteľnosti na H.. XX v J. mal aj samotný žalovaný ako spoluvlastník predmetnej nehnuteľnosti. V danej veci žalovaný v rámci svojej obrany nepreukázal (na ňom bolo dôkazné bremeno), že žalobca svojim konaním, či opomenutím povinností zapríčinil nadmernú spotrebu (únik) vody v predmetnej nehnuteľnosti v období od 15.7.2008 do 9.7.2009, a preto súd prvého stupňa nepochybil, pokiaľ obranu žalovaného založenú na týchto úvahách a argumentoch považoval za nedôvodnú a neakceptovateľnú.

Neobstojí ani odvolacia námietka žalovaného, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie. Odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje potrebné náležitosti v zmysle § 157 ods. 1 O.s.p., dôvody rozsudku sú zrozumiteľne, výstižne a presvedčivo podané, keďže z odôvodnenia je zrejmé, k akým skutkovým a právnym záverom dospel súd prvého stupňa po vyhodnotení vykonaných dôkazov, akými úvahami sa pritom spravoval, podľa akých konkrétnych ustanovení vec právne posúdil (súd uviedol aj ich výklad) a z akých dôvodov považoval žalobcom uplatnený nárok za dôvodný a obranu žalovaného za neopodstatnenú, resp. neakceptovateľnú.

Keďže súd prvého stupňa správne posúdil žalobcom uplatnený nárok a rovnako správne sa vypracoval aj s obranou žalovaného, svoje rozhodnutie tiež riadne a presvedčivo odôvodnil, bol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdený.

Žalovaný nemal úspech v odvolacom konaní, preto podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p. bolo rozhodnuté, že nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto o nich nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1,2 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.